

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului

Îngerul învierii Mele Mă vestește de două mii de ani la cei vii cu trupul și la cei adormiți cu trupul, și zice tuturor: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Aceasta este vestea bucuriei pe care Eu, Domnul Cel înviat, am împlinit-o și am împărțit-o prin învierea Mea, care aduce viață și început de viață. Amin.

Bucurie și pace ție, Ierusalime de azi, căci Eu te-am întocmit cu cuvântul Meu cel plin de dor după om. Bucură-te întru învierea Mea! Bucură-te întru învierea ta! Bucură-te întru mărirea Mea și a ta, căci Eu îți zic: pace ție! Pace și zi de înviere, poporul Meu de ucenici, căci așa le-am zis și ucenicilor Mei cei de atunci cu care dusesem greul vestirii împărăției cerurilor peste pământ. Învierea este bucuria cea mai presus de orice bucurie, căci ea este biruința cea peste toate. Pe ea o iubește și o dorește și o așteaptă tot și toate. Ea este taina după care tânjește toată făptura care a fost și care este, căci ea aduce omul la viață fără moarte, la viața cea de veci. Amin.

Mă aduc pe Mine Însumi înviere. Cuvântul Meu înviază morții, și fericiți sunt cei vii cu trupul, și care rămân întru cuvântul Meu. Cel ce rămâne întru cuvântul Meu, acela se numește creștin. Creștinul ia în el chipul și asemănarea Mea pentru învierea lui, pentru viața lui cea de veci, care este chipul Meu în om, că Eu sunt gata să plinesc întru totul taina învierii peste om, taina Mea cu omul. Amin.

Trec prin grădină și Mă vărs peste tine cu râul cuvântului, Ierusalime al venirii Mele. Pentru toată făptura grăiesc când grăiesc cu tine din grădină. Taina iubirii de Dumnezeu este pentru cel ce rămâne întru cuvântul Meu, întru iubirea Mea. Viața de creștin e dulce, numai să se îndestuleze cu ea creștinul. Nu să-și zică omul că e creștin, ci să se și îndestuleze cu această avere pe care nici molia, nici rugina nu o strică, ci ea rămâne pe veci averea omului creștin. Amin.

Dar cum este această bogăție, această îndestulare? Omul care se înhârniceste pentru această bogăție își întărește îngerul ca să poată pentru el. Cine nu-și întărește îngerul, acela este slab de înger, adică nu este ajutat de înger. Dacă îngerul care te îndeamnă mereu la viață și la veghe pentru viață, dacă el nu biruiește întru tine ca să te îndemne, și apoi să faci, atunci el pleacă de la tine, și cazi apoi sub puterea potrivnicului tău, trupul cel potrivnic sufletului. Îngerul îl îndeamnă pe creștin la cele pentru Dumnezeu, la veghe sfântă și la rugăciune pentru ea. Dacă creștinul se lasă și nu face așa, atunci îngerul slăbește și se depărtează, iar duhul rău, cu faptele lui, prinde loc în om și îl slăbește spre partea cea fără Dumnezeu, și apoi vine amarul, căci viața fără înger se face amară, se face grea, se face povară pentru suflet, se face durere pentru om.

O, viața de creștin e dulce. E atât de dulce, numai să se îndestuleze cu ea creștinul și să se facă locaș îngerilor, care aduc învierea în creștinii care țin mereu azi vestea învierii. Cine vrea să fie viu, acela nu se lasă spre moarte, căci n-o iubește, ci o biruiește și nu este cu ea. Aceasta este învierea care poate în om pentru viața lui cea de veci. Amin.

O, dulce este viața de creștin! Ea nu aduce nici durere, nici întristare, nici suspin, căci îngerul este tare și este cu toate cele din cer în cel ce trăiește în iubire. În creștin e dulce și suspinul, iar durerea este mângâiere. Suspînul cel dulce și durerea cea mângâioasă sunt îngerii cei mai veghetori ai vieții cea de veci în om, sunt ca apa la rădăcina pomului și ca lumina la coptul roadelor lui, și viața de creștin e dulce. Orice durere, orice tristețe aduce cu ea bucurie și mângâiere, și viața de creștin e dulce, numai să se îndestuleze cu ea creștinul.

Când îngerul cel rău și-ar dori în creștin libertatea, atunci creștinul trebuie să se îndulcească în rugăciune și în trezie și în iubire și în unire cu Mine, Domnul Cel fără de moarte, Domnul mângâierii. Eu, creștinilor le dau biruința ca să fie cu ei, numai să se îndestuleze ei de dulceața vieții de creștin. Fiecare zi de viață trebuie să fie întreagă, să înceapă și să se sfârșească prin răscumpărarea ei, căci altfel îngerul cel rău își agonisește și el avere, și apoi își cere dreptul în creștin.

Eu vouă, copii ai Ierusalimului, vă spun adesea că sunteți copii frumoși și vă spun să fiți frumoși. Dar ce este omul frumos cu frumusețea pe care o pun Eu pe voi și pe chipurile voastre? Ea este iubirea de Dumnezeu, care aduce în creștin chipul Meu și viața Mea și lucrarea Mea cu care Mă înfățișam Eu înaintea Tatălui în vremea lucrului Meu pe pământ. Eu Tatălui Mă rugam mereu pentru Mine și pentru cei ce Mi-i dădea ca să fie cu Mine în lume. Mă rugam pentru pază, pentru veghea Tatălui asupra Mea și a lor, și Îi dădeam Tatălui iubire cu cuvântul, că eram dator cu ea, fiindcă Tatăl Mi-o dădea ca să am ce să-I dau, ca să am cu ce să fiu cu Tatăl.

O, prin ce poate să fie cu Mine creștinul? Prin iubirea pe care i-o dau ca să Mi-o dea, prin împărțirea ei între Mine și om, între om și Mine. Cine vrea să fie viu și veșnic viu, să învețe această taină a iubirii care se împarte, căci iubirea, aceea este: cea care se împarte, cea care miluiește ea însăși prin dăruire, și toate ale ei se lucrează cu cuvântul. Amin.

E praznic de înviere în tine, Ierusalime nou, și voiesc să împart prin tine înviere și viață plină de bunătăți peste om, căci omului îi trebuie multă mângâiere. Cel ce-Mi dă mângâiere are mângâiere, dar cel ce nu-Mi dă, acelaia îi trebuie, că nu are. Și dacă ea nu face rod când omul o primește, atunci omul stă în nepăsare de suflet, și iubirea îi va cere socoteală. O, când un om cade în vreo greșală față de legile de pe pământ, vine temnicerul și îl ia pe om pentru pedeapsă. Atunci omul și toți ai lui dau să plătească, dau să despăgubească vina și să-l scape pe cel vinovat. O, cum de nu înțelege omul că pentru viața și libertatea cea de veci trebuie luptat cu mult mai mult și mereu mult? Cine nu vrea să lupte împotriva păcatului, acela să nu facă păcatul, dar cel ce-și îngăduie să păcătuiască, acela să pună mâna și pe armă și să tragă cu ea în păcat, ca să-l vadă Dumnezeu că face așa cu toată puterea, ca voievodul care dacă vine vrăjmaș în țara lui, el se scoală și se înarmează și scoate pe vrăjmaș din hotarele lui.

O, duhul rău aduce în om păcat, și apoi se lasă în om cu nepăsare, cu răceala care-l face pe om să se închidă înăuntrul său ca într-un nor de întuneric. Dar Eu străbat de două mii de ani cu vestea învierii peste toată făptura. Îngerul învierii Mele se împarte până azi cu urarea cea de bucurie pentru cei ce Mă iubesc, pentru cei ce s-au bucurat și se bucură pentru Mine de învierea Mea.

Sunt atâția oameni pe pământ care se bucură pentru ei, și cu bucuria lor în ziua de serbare a învierii Mele. Dacă dădeam astăzi soare și căldură, se umpleau poienile verzi de oameni cu cărnuri pe jar și cu veselie omenească și cu ospăț lumesc, și cu durere pentru Mine și pentru sfinți și pentru îngeri. Dar am slobozit din cer vreme ploioasă ca să opresc bucuriile omenești care se zic bucurii în numele creștinismului. Dar neamul creștin este neamul cel plin de umilința bucuriilor sfinte care se urcă până la Mine într-un miros de bună mireasmă pentru mângâierea cerului, că e cerul plin de suspin de sfinți și de îngeri care nu se mai pot apropia de oameni din pricina necurățiilor și a desfătărilor omenești și trupești care-i fac pe oameni să se îngroape în propriile lor trupuri spre despărțirea lor de Dumnezeu. Vouă însă, vouă și celor ce dau să semene cu voi prin păzirea cuvântului Meu, vă dau mângâiere și înviere ca să le lucrați între voi spre venirea Mea cu înviere, spre păzirea vieții sfinte pe care Eu o cer de la fiecare fiu care-și dă Mie iubirea și paza vieții lui și lumina lui cea pentru Mine, ca să aibă bogăție de har și să poată prin har, căci harul este cel ce-l face pe creștin, harul Meu cel dătător de viață. Amin.

E praznic de înviere, fiilor copii care-Mi puneți în carte cuvântul vieții, și voi, fii ai Noului Ierusalim care stați sub lumina Mea. Aveți grijă, fiilor, cum luați harul cel din grădină. Luați-l și propășiți în har, ca să aveți lucrare sfântă în tot și în toate, în voi și între voi, copii ai

Ierusalimului, căci Eu, Domnul învierii, vă zic: har vouă, fiilor! Înviere multă peste voi, măi fiilor, căci viața de creștin e dulce și face dulceață așa cum fac albinuțele în căsuțele lor adunând numai miere din tot ceea ce face miere, din toate florile care au dulce în ele. Se țin după voi creștini care vin după miere la voi. Pe aceștia trebuie să-i îndemnați să se facă miere, precum Eu sunt, și să știe să trăiască întru Mine și să Mă îndulcească cu viața lor, cu duhul lor, cu harul lor cel lucrător de înviere, căci învierea se întâmpină cu înviere. Amin.

Nu vă sculați și nu vă culcați și nu lucrați fără rugăciune. Jertfa cea pentru Mine a mânuțelor voastre să fie dată Mie alături cu rugăciunea cea pentru viață veșnică, cea pentru pază de îngeri, căci îngerii nu stau lângă voi decât dacă aveți putere pentru ei și pentru Mine. Fiecare mișcare a minții și a inimii și a trupului să aibă inger, fiilor frumoși.

V-am spus adesea să fiți frumoși, măi fiilor. Oare, știți voi cu toții, știți ce trebuie să fiți ca să fiți frumoși? Dacă Eu vă numesc copii frumoși, ce este copilul frumos? Cine poate să se scrie în cartea Mea cu această taină a copilului frumos?

Bucurați-vă, voi, cei ce-Mi scrieți Cartea Vieții, și scrieți-vă în carte de câte ori vă cer. Scrieți-vă cu taina copilului frumos. O, ce este copilul frumos? Spuneți voi Domnului ceea ce vă întreabă, că v-am crescut cu harul Meu, copii frumoși. Amin, amin, amin.

– *Cine poate fi frumos decât cel care poartă în el, în faptă și în cuvânt, chipul Celui frumos, chipul lui Hristos, Omul Cel cu duh dătător de viață? Chipul și duhul creștinului trebuie să fie ca al lui Hristos. Statul cu Hristos în toată clipa îi dă îngerului omului putere lângă om, iar depărtarea de Hristos îi dă omului duh slab, trup slab, veghe slabă, iubire slabă și rugăciune mică și goală. Cel ce citește rugăciunea cea pentru viață și mereu viață, trebuie s-o și facă, nu numai s-o citească; trebuie s-o și ducă la Domnul, nu numai s-o citească cu ochii. Atunci va fi frumos cel ce citește rugăciunea, atunci va fi umilit cel ce se roagă.*

Cel umilit aduce rugăciunea în inima lui, că acolo îl așteaptă Hristos pe om. Atunci omul este frumos precum rugăciunea lui care-L găsește pe Hristos în inimă, fiindcă omul petrece în el cu Hristos. Cine nu petrece cu Hristos sau ca Hristos, acela nu este om frumos, iar cine știe această petrecere cu Hristos, la acela vin îngerii și sfinții spre petrecerea lui Hristos; la acela privesc păcătoșii spre a lor pocăință, spre a lor înviere, căci lângă cel viu înviază totul. Omul cel frumos este omul care iubește rugăciunea cea pentru viață, iar rugăciunea este petrecerea cu Hristos, mângâierea de o parte și de alta, duhul mângâierii pe care l-a dat Hristos celor ce-L iubesc pe El ca să fie cu ei în veci. Amin, amin, amin.

– Și acum, Eu, Domnul, v-am scris cu mâna voastră în Cartea Vieții, căci așa am voit Eu, și așa voiesc Eu de câte ori voiesc să Mă mângâi cu voi, cu creșterea Mea în voi înaintea oamenilor care vin și iau miere de la voi. O, să aveți sare între voi, fiilor frumoși. Să aveți miere între voi, măi fiilor. Să aveți pâine și lapte, căci Eu vă dau să aveți hrană și pentru mari, și pentru mici, și pentru sugari, căci voiesc să ridic din voi neam împărătesc între pământ și cer. Amin. Cuvântul Meu cel de peste voi păstorește pământul și cerul, dar cine înțelege această taină adâncă? N-am alții mai mari ca și pe voi pe pământ, că Eu din cei mici Îmi fac neam mare, fiindcă cel mai mare neam este neamul cel sfânt de pe pământ. Amin.

O, să aveți sare și miere și pâine și lapte și apă și har între voi, copii frumoși, și să fiți frumoși pe veci. Iar cel frumos este cel plin de har și de sfințenie și de duh lucrător de cer pe pământ, și în mijlocul neamurilor, și înaintea lor, spre pocăința și învierea lor. Amin.

Acum, pace vouă! Eu am înviat acum două mii de ani spre pacea și spre mângâierea celor ce Mă iubesc cu înviere. Zi de Paști v-am dat, ca să aveți mereu Paști nou și sfânt, fiilor, Paști pentru sfinți. Amin. Îngerul învierii Mele vă bucură cu vestea cea de acum două mii de ani a învierii Mele dintre cei morți: Hristos a înviat! E mare înviere în locuința morților. Acolo e multă bucurie, iar cei vii nu știu să se bucure de înviere și cu înviere.

Hristos a înviat! Învierea Mea dă viață celor din morminte, și le dă învierea.

Hristos a înviat! Iar voi dați îngerului învierii Mele bucurie și putere în voi, că taina îngerului omului e taină care trebuie să ia viață și tot mai multă viață în voi, fiilor frumoși, copii ai învierii. Iar Eu voi fi cu voi, înviindu-vă mereu cu învierea Mea, cu Paștele cel nou al venirii Mele cea de acum, cu întoarcerea Mea de la Tatăl pe pământ, ca să fac pământul masă de înviere pentru Paștele venirii Mele la voi. Și voi cina cu voi și cu sfinții pe veci de veci, și Îi vom da Tatălui bucuria. Amin, amin, amin.

02/15-04-2001